

Mehmet KARACA

AHŞAPLA İLGİM

Anneme bana vurduğunu söylersem
üzülür

kendini sakladım ondan, toprakla oynadım başımı gömüp
daha küreklerden haberim olmadı, avuçlarım yarada ısrarcı
akasya adresleri topladım birçok arşivle yattım, suçlu kim
bir inanç gibi su serptim karnıma
serinle. yoksa doğurmak için kan çağırarak kabuklanmak
dizimi tercih etsin, sen üzerimdeki çocuğu kazı
her şey bir lahit kırmakla başlıyor sonra (çekiç var)

asma üzümleri üzerine düşünmek bile: şarap tadı
ilk kanyona genişleyen sırtımda salkım dövmesi bak
bir renkten geçmeli dişlerin diyordum, açıklanmış
hadı ısır tanelerimi. çürük mezarları içime çektim ben
hortum olmaya döndüm eksenimde -yutkun dağılışımı
ya da kırılınca ahşapla ilgim: ikimiz de şekil alabiliyoruz
tanrıların bıraktığı düzgün çizgileri, bir adam mutlaka ölmüştür
boşlukları boyarken

tuvalinde kalan boya: bir ahşap bina eder. ben bir katına
taşınırım
sen bizi bir kat daha boya

lahitleri dinledim karolara uzanma günlerinde
serinlesin karnımdaki dikiş, beyaz dallarla atılan (kar yok)
-kurulmuyor kimse düz bölgelere ülke olmaktan yanılmış
iplikleri çektim duvar içlerinden, yıkıldı piyano sesi
hiçbir şey yüklemim değil artık kireç yuttum: yontu
uzak çekimlerde yüzüm tanınmıyor diye, iki de koleksiyonla
yattım (fotoğraf) bağırın kim

küreklerden ayrıldım, oyun çağında kum
herkes kendini gömebilir. sen bana yardım et
kendimle hiç uyumadım.